Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

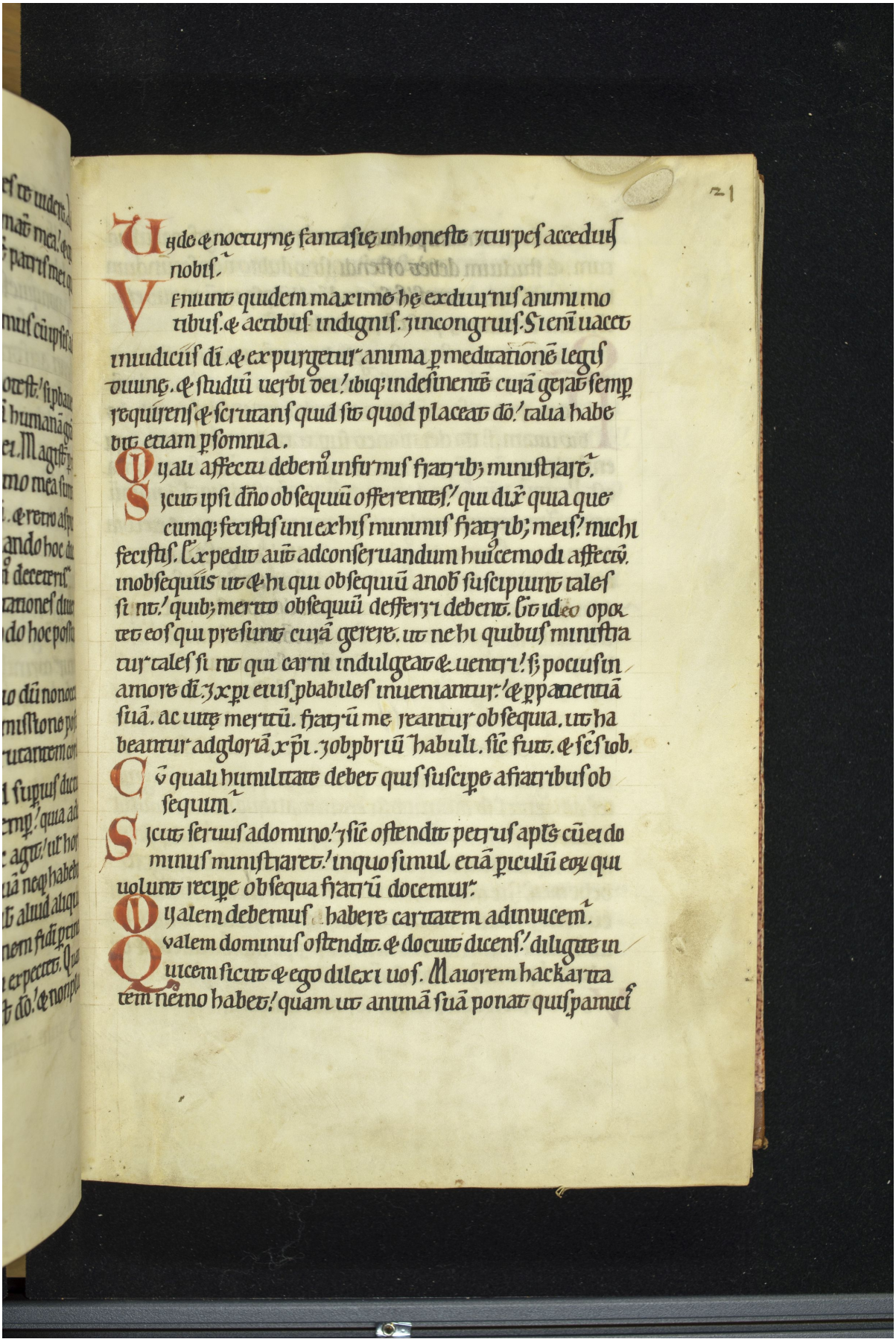

Vgdo & nocturnę fantasię inhonesto ꝛ turpes acceduꝰ nobiꝭ.

Venium quidem maxime hę exduruꝰ animi morbuꝭ. & acerbuꝭ indigniꝭ. ꝛ incongruꝰ. Si enī uacet iudiciū dī. & expurgetur anima p meditationē legis diuinę. & studiū uerbi dei. ubiq; indesinenter curā gerat semp requirens & scrutans quid sit quod placeat dō. talia habebit etiam psomnia.

Qualiter affectu debem⁹ infirmis fratrib; ministrare.

Sicut ipse dño obsequiū offerentes. qui dix quia quę cunq; fecistis uni exhiis minimis fratrib; meis. michi fecistis. Expedit aūt adconseruandum hui⁹cemodi affectū. inobsequiis ut & hi qui obsequiū a nob⁹ suscipiunt taleꝭ sint. quib; merito obsequiū deferri debent. Et ideo oportet eos qui presunt curā gerere. ut nec hi quibus ministratur taleꝭ sint qui carni indulgeat & uentri. ꝛ pocius in amore dī ꝛ xpi eius pbabiles inueniantur. & pp mercedē suā. ac uite meritū. fratrū me⁹ reantur obsequia. ut hi beatitudine adgloriā xpi. ꝛ obprobriū habuit. sic fuit. & sēs iob.

Cū qualis humilitate debet quis suscipe afratribus obsequium.

Sicut seruus adomino. ꝛ sic ostendit petrus aplꝰ cū ei dominus ministraret. inquo simul etiā piculū eor qui uolunt recipe obsequia fratrū docemur.

Qualem debemuꝰ habere caritatem adinuicem.

Qualem dominuꝰ ostendit. & docuit dicens. diligite inuicem sicut & ego dilexi uoꝭ. Maiorem hac karitatem nemo habet. quam ut animā suā ponat quiꝭ pro amicis